市司

बाह्व

Ser.

सार

御

(1)

प्रम्

P

如

前

स्येषु चतुर्घपि पर्वमु मावित्र उपांशु भवति । चातुर्मास्येष्ठेव वैश्वदेवपर्वणि वैश्व-देवी पयस्योपांशु भवति वैश्वदेवोति स्वीलिङ्गनिर्देशात्पाशुकेषु वैश्वदेवः पशुः पुरोडाशो वा नोपांशु शुनासीरीय वायव्यं पय उपांशु भवति यवागूपने प्रिवायोर्ग्याश्वं भवति तेषां वै चतुर्णा द्योस्त्रीणि-त्रीणि स्वीध्यिनिरु-त्तानि भवलीति (११.५.२.७) श्रुतवात् । अग्र्याधेये तनूक्विषां देवता उपांशु भ-वित न सकला इष्टयः चरणशब्दाभावात् । यत्रोपाध्शु चरत्तीत्येवं चरणशब्द-स्तत्रैव सर्वमुपांशु भवति चर्णाशब्दे सर्वमित्युक्तवात् (३.७.०) मादित्येष्या-स्तनूक्विष्टाभावेऽपि बक्नुचवशाउपांश्वम् )। दीन्नणीयाप्रायणीयातिथ्येष्टीनां दे-वता उपांशु भवति । अग्नी । चयने वायव्य इष्टकापशुरुपांशु भवति : चयन ज्वाले या मैत्रावरुणी पयस्या सोपांशु भवति अग्राविति विशेषोक्तेद्वाः यणाग्निष्टोमादी मैत्रावरुण्याः पयस्याया नोपांशुता । सीत्रामण्यां प्रथम रेन्द्रः प-शुरुपांश् प्रथमग्रकुणान्निपशौ ऐन्द्र ऋषभ इत्यत्र (११.३.३) नोपांशुत्रम् वा-योधसोऽपि सौत्रामण्यामले भवति सोऽप्युपांशु । ग्रत्र बक्चानां विशेष उक्तः (शाङ्मायन°१.१.३६-३७) प्रणवो ये-यजामको वषद्वारः सम्प्रैषाः प्रैषाञ्चोचैरुपांशुक्-विःषु देवतानामधेयं चोपांश्चिति ॥ ॥ सर्वकामावाप्त्यर्थमाग्नेयोऽष्टाकपालः काम्यो भवति : तत्रापि देवता उपांशु भवति । वृष्यर्थे ग्राग्नेये क्रियमाणे वि-शेषः : म्राग्नेयस्यारम्भे वृष्टिकामोऽस्मीत्येवं यज्ञमानो ब्रूयात् : म्रथ यज्ञमान रुव पुरोवातं च विखुतं च मनसा ध्यायेत्यधर्यु प्रति ब्रूयात् ततो अशाणि मनसा ध्या-चेत्यग्रीधं प्रति ब्रूयात् ततः स्तनियह्नं च वर्षं च मनसा ध्यायेति क्रोतारं प्रति ब्रूयात् ततः पुरोवातं च विखुतं चाभ्राणि च स्तनियत्नुं च वर्षं च मनसा ध्याये-ति ब्रह्माणं प्रति ब्रूयात् · हवं कृते ग्राग्नेययागादृष्टिलचणं फलं भवति । ग्र-थवा वृष्टिकामो यज्ञमानः प्रकृतौ द्र्णपूर्णमासेष्टावेवोद्धर्णकालः एवं ब्रुयात् । न पृथगाग्नेवेष्टिः कार्या ॥ ॥ अयान्वारम्भणीयेष्टिरुच्यते । सा च दर्शपूर्णमास-योरारम्भे मातृश्राद्वानतरं पौर्णमास्यां भवति बक्षवते सबः पौर्णमासान्-ष्ठानं चेत् प्रतिपद्येवान्वारम्भणीया भवतीति सम्प्रदायः । तस्यां त्रीणि इ-

कातीय

१) See Çânkh. ५.३.१५. २) the देवसूदेविकाहवोंपि are here erroneousty omitted!